Toivoa on

KIRKON-
MÄELTÄ

Jyri Kitti

Nykyinen kotikaupunkini Kajaani. Välillä melko erikoinen paikka. *Kainuun Sanomat* uutisoi marraskuussa tutkimuksesta, jonka mukaan me kajaanilaiset koemme kaupunkimme turvalliseksi, mutta ei kovin houkuttelevaksi. Mielikuva autioituvasta kaupunkikeskustasta on tullut osaksi Kajaanista poismuuttaneiden kertomuksia entisestä kotikaupungistaan.

Vaan niin kauan kuin on elämää, on myös toivoa. Kyllähän mahtavat entiset kajaanilaiset hämmästyä, kun seuraavan kerran tulevat vierailemaan entisessä kotikaupungissaan. Vaikka paljon on vielä tyhjiä ikkunoita, niin on myös jotain muuta. Entisen Rosson ja Sokoksen ikkunoissa on sadan metrin matkalla taidetta. Ja se, jos mikä on mahtavaa.

TAIDEKATU TOIVON nimellä kulkeva yhteisöllinen projekti on huikea. Se on juuri sellainen sydäniskurin lyönti, mitä Kajaanin keskusta on kaivannut. Se tuo eloa ja väriä kaupungin keskustaan. Se antaa ihmisille mahdollisuuden irtautua hetkeksi arjesta ja kiireestä. Se yllättää, ja tekee Kajaanista kokoistaan isomman kaupungin.

Näin laadukasta elävöittämistä odottaisi näkevänsä tänä päivänä ehkä Tampereella, tai jossain Helsingin kaupunginosassa, mutta ei Kajaanissa.

JOKU SAATTAA AJATELLA, että mitä väliä muutamalla taululla. Miten joku maalauksen katsominen voisi vaikuttaa niihin ongelmiin, joiden kanssa joudun taistelemaan arjessani. Hyvä kajaanilainen tai Kajaanissa vieraileva. Mene ja kokeile!

Oli sinulla sitten millaista murhetta tahansa, niin käy läpi Taidekatu Toivon näyttely. Pysähdy sen teoksen kohdalle, joka edes vähän kiinnittää huomiosi. Uppoudu siihen. Anna tarinan elää. Tämänkin jälkeen sinulla on edelleen ne samat sairaudet, taloushuolet ja murheet. Oli kuitenkin pieni hetki, jolloin ne eivät painaneet, eikö niin. Tuo hetki on tärkeä hetki. Se edustaa toivoa. Ja juuri siitä taiteessa parhaimmillaan on kysymys. Olipa se sitten musiikkia, teatteria, tanssia, kuvataidetta tai mitä tahansa. Siihen sisältyy aina pieni arjesta irtoamisen hetki sille, joka taiteesta tulee osalliseksi. Nuo hetket, toivon hetket, kertovat elämästä.

Missä on toivoa, on myös elämää. Sitä on meille kajaanilaisille, nykyisille, entisille ja tuleville tarjolla yllättävän paljon. Ja siihen meidän kannattaa tarttua, yhdessä.

Kirjoittaja työskentelee hallintokappalaisena Kajaanin seurakunnassa.